

себе комплекс характеристик, що забезпечують певну позицію в освітньому та соціокультурному середовищі: якість освіти; рівень наукових досліджень; внутрішньокорпоративне середовище; зовнішній імідж та ін. [2].

У забезпеченні конкурентоспроможності майбутнього фахівця важливим завданням є випередження конкурентів у розробці і впровадженні нових педагогічних технологій, нового рівня професійної практичної підготовки, нової цінової політики, інновацій в організації навчання, деталізації освітніх напрямків. Одним з найважливіших факторів, що впливає на конкурентоспроможність є інтелектуальний капітал, який є основною цінністю та найбільшим впливовим фактором в забезпеченні якості освіти відповідно до міжнародних стандартів [3]. Саме інтелектуальний капітал містить в собі ресурси та можливості, що є цінними, рідкісними, винятковими та незмінними .

Список використаних джерел

1. Босак О. В. Чинники конкурентоспроможності вищих навчальних закладів в системі формування економіки знань / О. В. Босак // Науковий вісник Національного лісотехнічного університету України. – 2007. – Вип. 17.6. – С. 291 – 296.

2. Єсіна О. Г. Критерії оцінки якості підготовки сучасних фахівців / О. Г. Єсіна // Теорія та методика навчання фундаментальних дисциплін у вищій школі: збірник наукових праць. – Кривий Ріг: НМетАУ, 2012. – Вип. VII. – С. 84-90. – Режим доступу: <http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/handle/123456789/1401>.

3. Ілляшенко С. М. Інтелектуальний капітал ВНЗ як запорука його інноваційного розвитку: сутність, структура, підходи до оцінки / С. М. Ілляшенко // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2011. – №1. – С. 145 – 154.

4. Кримова М. О. Оцінка конкурентоспроможності молодих фахівців з економічною освітою на ринку України / М. О. Кримова // Демографія та соціальна економіка – 2015. – № 2 (24). – С. 53-64. – Режим доступу: [http://dse.org.ua/arhcive/24/2\(24\)_2015.pdf](http://dse.org.ua/arhcive/24/2(24)_2015.pdf).

5. Медведь В. В. Основи формування конкурентоспроможності фахівця: чинники, складові, критерії / Медведь В. В. // Теорія та методика управління освітою – 2011. – № 7. – Режим доступу: <http://umo.edu.ua/images/content/>

УДК 373.2

ІСАК Т. Ю.
КУРИЛО О. Й.
Мукачівський державний університет, Україна

КОМУНІКАТИВНО-МОВЛЕННЄВИЙ РОЗВИТОК ДИТИНИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

На сучасному етапі розвитку суспільства людство все більше уваги приділяє дошкільному періоду життя людини, зокрема, мовленнєвому розвитку, який є передумовою повноцінного існування особистості у світовому соціумі.

У цілісній та багатогранній освітній системі, згідно із сучасними програмами розвитку дитини, велику роль відіграє комунікативно-мовленнєва компетентність - унікальний комплекс індивідуальних особливостей, пов'язаних із мовленнєвою,

комунікативною, інтелектуальною, емоційною, творчою сферами особистості [3, с. 6].

Мовлення не є вродженою здібністю, а розвивається в процесі онтогенезу паралельно з фізичним і розумовим розвитком дитини і служить показником її загального розвитку. Засвоєння дитиною рідної мови проходить у строгій закономірності і характеризується рисами, загальними для усіх дітей. Л. С. Виготський стверджував, що «дитина сприймає навколишній світ не тільки через зір та слух, але і через своє особисте мовлення, оскільки веде внутрішній монолог та зовнішній діалог». Як зазначав О. О. Леонтьєв, механізм мовленнєвої здатності формується на основі вроджених психофізіологічних особливостей людини та під впливом мовленнєвого спілкування. Лінгвістична здатність (здібність) – це сукупність мовленнєвих навичок та умінь, що сформувалися на основі повноцінних передумов їх розвитку [1].

Якщо дитина ізольована від повноцінного мовленнєвого спілкування в дошкільні роки, це негативно позначається на її подальшому розумовому і мовленнєвому розвитку, може ускладнити існування дитини в соціумі. Тому дуже важливо вивчати та розвивати комунікативно-мовленнєві навички та вміння з раннього віку. У процесі спілкування в ігровій діяльності дитина пізнає цілісність і різноманітність природного, предметного і соціального світу, що її оточує. Вона формує і розкриває власний внутрішній світ, свій образ «Я»; засвоює і створює культурні цінності, стає при цьому активним суб'єктом взаємодії.

Базовий компонент дошкільної освіти кінцевою метою мовленнєвого розвитку випускника дошкільного закладу визначає сформованість у нього комунікативної компетенції. Мовленнєвий розвиток дитини є головним інструментом, за допомогою якого вона встановлює контакт із довкіллям і завдяки якому відбувається соціалізація дитини. Водночас, як засвідчує практика, поширення комп'ютеризації, телебачення та інших технічних засобів, які стали доступними навіть дошкільникам як у сім'ї, так і в дошкільних закладах, обмежує безпосереднє спілкування малюків з іншими мовцями, внаслідок чого збагачується їхня пізнавальна сфера і водночас гальмується мовленнєва. Зазначимо, що мовленнєва компетенція є однією з провідних базисних характеристик особистості, що формується на етапі дошкільного дитинства (А. М. Богуш, М. С. Вашуленко, Н. В. Гавриш, О. Л. Кононко, К. Л. Крутій та ін.).

Розглядаючи мовлення як феномен психічного розвитку особистості дошкільників, науковці пропонують нові ефективні шляхи для розвитку усіх компонентів мовленнєвих здібностей та радять дотримуватися конструктивістського підходу до розвитку мовлення. Зокрема, Т. О. Піроженко у навчально-методичному посібнику «Комунікативно-мовленнєвий розвиток дошкільника» подає характеристику комунікативно-мовленнєвій генезі дитини, в світлі якої мовлення дитини є «комплексною системоутворювальною характеристикою, яка проявляється через емоційні, когнітивні, лінгвістичні досягнення, які, у свою чергу, дають змогу відобразити цілісний підхід до оцінки розвитку самої дитини» [2, с. 4]. Авторка пропонує пошук педагогічної моделі, яка давала б можливість розвивати здібності малюків і допомагала реалізувати своє «Я» через організацію діяльності.

Запропоновані технології мовленнєвого спілкування не розмежують процес навчання за галузями знань (математика, природа, мова), а базуються на головному принципі – діяльнісному підході до розвитку особистості, при цьому спілкування не лише допомагає дитині брати, отримувати, набувати досвіду, а й створює умови для того, щоб реалізувати її індивідуальність у загальній справі, а також навчає дошкільника ділитися власним досвідом, приділяти увагу людям, шанувати їх тощо.

Т. О. Піроженко визначила завдання у сфері комунікативно-мовленнєвого розвитку дитини, які, у свою чергу, дають змогу зробити висновки про характер розвивальних впливів та стиль стосунків дорослих із дітьми. Головними завданнями, на думку науковця, є розвиток у малят всіх форм (емоційно-особистісного, ситуативно-ділового, позаситуативного) та засобів (невербальні, мовні) спілкування, розвиток та диференціація емоцій, що є основою ціннісних орієнтацій, пов'язаних із людиною та іншими суб'єктами спілкування, формування пізнавальної та дослідницької діяльності, творчого ставлення до різних форм діяльності та спілкування.

Комунікативно-мовленнєвий онтогенез значною мірою є базовою характеристикою розвитку особистості, оскільки об'ємно представляє (репрезентує) особистість у соціумі, дає можливість побачити зовнішній портрет соціальної та інтелектуальної активності дитини через внутрішню структуру свого змісту.

Список використаних джерел

1. Леонтьев А. А. Основи психолінгвістики /А. А. Леонтьев. – М.: Смысл, 1997. – 286 с.
2. Піроженко Т. О. Комунікативно-мовленнєвий розвиток дошкільника / Т. О. Піроженко. – Тернопіль: Мандрівець, 2010. – 152 с.
3. Тур Л. В. Комунікативно-мовленнєвий розвиток дошкільників /Л. В. Тур. –Х.: ВГ «Основа», 2016. –160 с.

УДК 378.14(73): 004.056.5 (082)

ЩЕНКО Л.Й.
Національний авіаційний університет, м.Київ, Україна

КРЕАТИВНИЙ ПІДХІД ДО ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Важливим фактором мотивації вивчення іноземних мов є результативність дій викладача, успіх від затрачених сил на здобуття знань у тій чи іншій галузі. Формування мотивації студентів до вивчення іноземної мови дуже важливий фактор, який залежить від ціле мотивованих дій усіх тих, хто забезпечує навчальний процес. Від виразності мотивів залежить їх ефективність. Фактори стимулювання мотивації студентів до вивчення іноземних мов, залежать від деяких стійких тенденцій особистості, що вивчає мову, а саме: загальну та творчу активність, рівень комунікативності, рівень прагнення успіху та уникнення невдачі. Проаналізуємо загальну та творчу активність групи, що вивчає іноземну мову. Досягнення ефективної іншомовної мовленнєвої діяльності, досягається шляхом підвищення загальної та творчої активності, а це, у свою чергу, приведе до прояви

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>